

 [pp. vingut; - ind. pr. vinc,
 2 véns, 3 ve, 6 vénen; fut.
vindré, etc.; - subj. pr. vingui,
 etc.; imperf. vingués, etc. -
 imper. vinga]

 m. Allò que ha de venir, esdevenidor

 moure's amb moviment contrari
 al designat per anar.

venial adj. Capaç d'eres per
 donat. Pecat venial (en oposició
 a pecat mortal). Una falta venial,
 excusable

venialitat f. Qualitat de venial

venialment adv. D'una manera
 venial

venidor -a adj. Que ha de venir.

venir v. intr. Vrans portar - en d'un
 lloc al lloc on és (o era o serà en el
 moment de l'acció) el qui parla o
 aquell a qui hom parla. Vina, ac-